

11.—14. august 1961 (weekend ved skoleferiens slutning) og
21. december 1961—3. januar 1962.

Hastighedsbegrænsningerne har i alle 6 tilfælde omfattet samtlige landets veje.

Ved nærværende lov opretholdes justitsministerens bemyndigelse til at fastsætte midlertidige hastighedsbegrænsninger indtil 31. januar 1963.

Som begrundelse for forlængelsen anførte *justitsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget herom:

„Der har i det forløbne år været fastsat hastighedsgrænser i 6 perioder på tilsammen 39 dage. Disse perioder har været placeret omkring påske, store bededag, pinse, weekenderne ved skoleferiernes begyndelse og slutning samt jul og nytår. Hastighedsgrænserne har i alle 6 perioder været 80 km i timen, dog 100 km i timen for motorveje.

Om resultaterne af disse hastighedsgrænser foreligger endnu kun oplysninger for de 5 første perioder på tilsammen 25 dage. Derfor er der redegjort nærmere i lovforslagets bemærkninger.

Mit helhedsindtryk af det foreliggende talmateriale er, at de midlertidige hastighedsgrænser synes at have haft en gunstig virkning, men at talmaterialet navnlig på grund af dets meget begrænsede størrelse dog ikke giver tilstrækkeligt grundlag for nogen endelig bedømmelse af disse hastighedsgrænseres effektivitet eller deres nærmere virkemåde i øvrigt.

Ved fremsættelsen af forslaget om midlertidige hastighedsgrænser i forrige folketingsår udtalte jeg, at man efter min mening havde et tilstrækkeligt grundlag for at forsøge sådanne hastighedsbegrænsninger i en velbegrunder formodning om deres effektivitet, og at en sådan formodning i hvert fald kunne støttes bl. a. på de erfaringer, der var indvundet i Sverige og Vesttyskland.

Jeg finder, at denne formodning er blevet bestyrket dels ved de erfaringer, der nu er indvundet her i landet, dels ved de mere omfattende forsøg, der er gjort i Sverige, og som der er redegjort for i lovforslagets bemærkninger.

Det kan tilføjes, at forsøg med midlertidige hastighedsgrænser også har været iværksat i Belgien, England, Frankrig og Østrig.

Også på internationalt plan har der været betydelig interesse for spørgsmålet. Jeg kan således nævne, at den europæiske trafikministerkonference i en resolution af juli 1961 har foretaget en helhedsbedømmelse af de forsøg med midlertidige hastighedsgrænser, der er gjort i de forskellige europæiske lande. Denne bedømmelse går ud på, at sådanne grænser, hvis deres overholdelse gennemføres, er egnet til at begrænse antallet af dræbte og alvorligt tilskadede. I et undervalg under FN's økonomiske kommission for Europa, ECE, er der